

Till Tänkande valmän!

Det torde förefalla äfven de flesta personer med moderata politiska åsikter, som om det icke skulle innebära någon egentlig riksfara, om det liberala partiet komme till makten och ännu en gång finge bilda regering. Den Staaffska regeringen åstadkom ju icke någon revolution, och kanske kunde t. o. m. omväxlingen vara till nytta för landet.

Detta resonemang kan nog till viss grad vara sant, men nu föreligger dock en alldeles bestämd fara.

Den socialdemokratiska riksdagsgruppen kommer utan tvifvel genom den nya valordningen att i hög grad förstärkas.

Helt visst kommer detta att ske hufvudsakligen på det liberala partiets bekostnad. Detta parti skall hädanefter långt mindre än förut kunna göra sig gällande i riksdagen såsom själfständigt parti. Allt tyder på, att liberalerna i riksdagen komma att bero af socialdemokraterna. Liberalerna ha själfva proklamerat samarbete med socialdemokraterna och öppen kamp mot högern. Socialdemokratien är bundsförvanten, högern är fienden — så lyder den liberala parollen.

Att socialdemokraterna ej skola försumma att draga nytta af dessa sina »vännar» för gagnandet af *sina* intressen ligger i öppen dag. **Faktiskt bereda sig nu socialdemokraterna att, med liberalerna som plattform, öfvertaga makten i samhället.**

Hvad en sådan maktörflyttning kan innebära för den enskildes och hela landets välfärd och särskildt dess ekonomi är ej svårt att åskådliggöra.

En af de första åtgärder man kan vänta af »den för- enade vänstern», om den kommer till makten, är att *undan- rödja det misshagliga s. k. skattestrecket*, eller skyldigheten att ha fullgjort sin skatteplikt till krona och kommun för att få utöfva rösträtt.

För socialdemokraterna är denna skatteplikt en af de mera förhatliga »orättvisor», som de med all makt vilja ha bort.

Att socialdemokraterna i sin egen »stat», d. v. s. i sina organisationer, praktisera just denna s. k. »orättvisa», i det att principen »ingen rösträtt utan erlagda afgifter» därstädes med största stränghet tillämpas, hindrar dem icke att med all makt sträfva efter att i *statslivet* få denna fullkomligt *riktiga* princip undanröjd.

Genomföres denna »reform» — och med den beredvilliga liberala hjälpen skall det kunna lyckas — då måste följden otvetydigt bli:

en absolut ökning af de socialdemokratiska väljare- skarorna;

en absolut ökning af skatterestantierna (de icke in- betalda skatterna), hvilka redan nu äro stora nog;

en absolut ökning i skattebördan för alla ordentliga skattebetalare, enär äfven de obetalda skatterna måste beta- las af dessa; samt

en absolut minskning i de egentligen skattebetalandes inflytande på själfva beskattningen.

Äro icke skatterna till stat och kommun förut tillräck- ligt kännbara? Få vi icke redan nu i tillräcklig grad betala *andras* skatter? Böra vi rösta på personer, om hvilka man kan befara, att de af fri vilja eller af tvång skola medverka till »reformer», sådana som den nämnda?

Detta är blott *ett* exempel på hvarthän den »fruktbä- rande samverkan» mellan liberaler och socialdemokrater kan komma att leda.

För hvarje valman *med ansvarskänsla* gäller det att gifva sin röst åt *själfständiga* personer, som hvarken med lock eller pock kunna förmås understödja *en hänsynslös och för såväl staten som den enskilde i hög grad äfventyrlig klasspolitik*.

Rösta därför med den moderata listan!

* * *

Justitieministern **Albert Petersson** är en sällsynt gedi- gen och väl bepröfvad politisk kraft, som utan tanke på folk- gunst ärligt kämpar endast för landets sanna välfärd. Han bör genom inval i andra kammaren bevaras åt de moderates leder, för den händelse ministären Lindman under riksdags- perioden skulle afgå. Justitieminister Petersson är utan öfver- drift en af det politiska livets mest vägande personligheter.

Landtingsmannen **J. V. Sjögren**, hemmansägare på Nämndö, är en sansad kristendoms- och nykterhetsvän, en sympatisk företrädare för det mindre landtbruket. Han har i sin trakt och i landstinget gjort sig känd som en dugande kraft.

Riksdagsmannen, godsägaren **Henning von Horn**, Fällnäs, Sorunda, är sedan år 1908 representant för Sotholms och Öknebo härad i andra kammaren. Han åtnjuter särskildt i sin gamla valkrets lika allmänna som varma sympatier, ej minst från småfolkets sida. Han är en man att lita på, en man med fast vilja och ett själfständigt omdöme.

Godsägaren **Emil Vasseur** å Nora (Stocksund) är sedan länge känd såsom en kommunalt och politiskt erfaren och in- tresserad man. Han har inlagt särdeles stora förtjänster om Stockholms läns landtmannaförening, som kan anses vara hans verk. Hans anföranden präglas af klarhet och eftertrycklig kraft.

Godsägaren **Konstans Westerström** å Riksten, Tumba, åt- njuter i sin hemort ett synnerligt förtroende som kommunal- man och enskild person, han är en särdeles driftig och fram-

stående landtbrukare, varm nykterhetsvän och en mångsidigt erfaren, i alla afseenden mycket vederhäftig person. Hans anföranden äro koncisa, lugna och sakliga.

* * *

Samtliga å den moderata listan upptagna personer äro **realpolitiker**, besjälade af det varmaste intresse för en **positiv reformpolitik** och en **planmässig näringspolitik** på grundvalen af **hela landets** välfärdsintresse.

Gif dem eder röst!

Valet äger rum söndagen den 3 september med början kl. 9 f. m.

Röstning med fullmakt är *ej tillåten*.

Valman äger rättighet att å valsedel *stryka namn* å person, hvarå han icke önskar rösta. Ingen valsedel bör dock upptaga mindre än *tre* namn.

I valkretsen skola inalles väljas *sex* riksdagsmän.

Valkretsen omfattar Stockholms läns södra del.

Röstningen sker *icke såsom förr efter upprop*, utan hvar och en får rösta, då han infinner sig i vallokalen.

Hvarje röst har värde. Ingen valman får sakna tid att deltaga i valet.

Den, som icke gitter rösta, är en pliktförgäten medborgare.

Underskatta icke motståndarne! De äro farligare än man tror!

Blif ej delaktig i ansvaret för ett radikal-socialistiskt statsäfventyr!